

Arrest

nr. 179 429 van 14 december 2016
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Eritrese nationaliteit te zijn, op 8 augustus 2016 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 5 juli 2016.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 7 oktober 2016 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 11 oktober 2016.

Gelet op de beschikking van 8 november 2016 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 2 december 2016.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat E. LANCKRIET *loco* advocaat B. SOENEN.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Er dient op gewezen te worden dat overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) aan de verzoekende partij de grond meegedeeld werd waarop de kamervoorzitter steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan verworpen worden. *In casu* wordt het volgende gesteld:

"1. Uit de bestreden beslissing blijkt dat verzoeker de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus werden geweigerd omdat geen geloof wordt gehecht aan zijn beweerde Eritrese nationaliteit.

2. De Raad stelt vast dat alle motieven waarop de commissaris-generaal zich baseert om te besluiten tot de ongeloofwaardigheid van zijn beweerde nationaliteit duidelijk blijken uit de stukken in het administratief dossier en dat deze motieven deugdelijk zijn. Verzoeker brengt in zijn verzoekschrift geen valabele argumenten bij die de desbetreffende vaststellingen weerleggen. Hij komt immers niet verder dan het volharden in zijn beweerde nationaliteit, het minimaliseren en vergoelijken van de gedane vaststellingen en het tegenspreken en bekritisieren van de bevindingen van de commissaris-generaal waarmee hij echter deze vaststellingen niet weerlegt noch ontkracht.

In de mate verzoeker voorhoudt dat onvoldoende rekening werd gehouden met de jonge leeftijd die hij had toen hij Eritrea verliet en benadrukt dat hij slechts vier jaar oud was en hij aldus alles van anderen heeft moeten vernemen, benadrukt de Raad dat er niet wordt verwacht dat verzoeker over een bijzonder gedetailleerde kennis beschikt over de geografische aspecten van Eritrea, maar wel dat zijn kennis overeenstemt met wat kan verwacht worden van iemand met zijn profiel. Zo wordt in de bestreden beslissing correct het volgende gemotiveerd: "Het is dan ook opmerkelijk te noemen, dat u over Eritrea wel wist dat het onafhankelijk werd op 24 mei 1991 en in 1993 officieel erkend werd als land en dat het daarvoor door Ethiopië en Italië gekoloniseerd werd (zie gehoorverslag CGVS p.19), dat de naam van de Eritrese president Isaias Afwerki is (zie gehoorverslag CGVS p.9), dat Sawa de naam is van een legerbasis voor de nationale dienst in Eritrea, dat de naam van de Eritrese munt Nakfa is (zie gehoorverslag CGVS p.22). Naast de datum van de Eritrese onafhankelijkheidsdag kende u ook de datum waarop martelaarsdag gevierd wordt in Eritrea (zie gehoorverslag CGVS p.21). U haalde ook aan dat er een feestdag is in Massawa en u wist dat Massawa een stad aan de kust is in Eritrea, aan de Rode zee (zie gehoorverslag CGVS p.20-21). Gevraagd hoe u Massawa kent zei u dat ze u vertelden over Massawa en dat er daar een feestdag is in de tweede maand, waarom er daar dan een feestdag is weet u niet maar u weet wel dat het enkel in Massawa gevierd wordt omdat "het incident" in Massawa was. U wist niet over welk incident u het had, enkel dat het tijdens de oorlog was en u kende ook de naam van deze feestdag niet.

Uit informatie waarover het Commissariaat Generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier gevoegd werd, blijkt dat de operatie Fenkil, waarin de stad Massawa bevrijd werd in 1990, in Massawa jaarlijks herdacht wordt op 10 februari.

U wist over Eritrea ook dat er negen etnies wonen (waarvan u er zes kon benoemen, zie gehoorverslag CGVS p.20), dat Tigrinya de grootste etnie is in Eritrea en dat het regime en de leider van Eritrea ook Tigrinya zijn."

Het is niet ernstig dat verzoeker al deze theoretische kennis over Eritrea van horen zeggen zou hebben maar dan niet weet uit welk dorp hij afkomstig is, niet weet van welk dorp zijn eigen moeder afkomstig is en het dorp dat op de identiteitskaart van de persoon over wie hij verklaart dat hij zijn vader is, niet kent. Dit ondergraaft verzoekers herkomst gezien het niet aannemelijk is dat verzoeker wel theoretische en dus abstracte kennis kon weergeven, maar niet weet uit welk dorp hij afkomstig is in Eritrea en in welk dorp of op welke plaats hij geboren is in Eritrea.

Verder kan verzoeker niet worden gevolgd waar hij stelt dat Tigrinya een taal is die in Eritrea en Ethiopië wordt gesproken, doch niet in Soedan. Blijkens de informatie toegevoegd aan het administratief dossier blijkt immers dat Beni-Amer, een gemengde etnische groep in Soedan en Eritrea, Beja en Tigre spreken. Verzoeker brengt geen informatie bij deze vaststelling weerlegt of ontkracht.

3. De Raad wijst er in dit verband nog op dat de overheid, bevoegd om over een asielaanvraag te beslissen, in de eerste plaats dient na te gaan of degene zich vluchteling verklaart werkelijk afkomstig is uit/de nationaliteit heeft van het land dat hij beweert te zijn ontvlucht. Indien de asielzoeker verklaringen aflegt waaruit geconcludeerd moet worden dat hij niet aannemelijk maakt afkomstig te zijn van de plaats/regio/land die hij voorhoudt te zijn ontvlucht, maakt hij door zijn eigen toedoen elk onderzoek en correcte beoordeling van zijn eventuele nood aan internationale bescherming onmogelijk. De Raad benadrukt in dit verband dat van een kandidaat-vluchteling redelijkerwijs mag verwacht worden dat hij de asielinstanties van het onthaalland, bevoegd om kennis te nemen van en te oordelen over zijn aanvraag tot hulp en bescherming, van bij het begin in vertrouwen neemt door een waarheidsgetrouw relaas uiteen te zetten (zie ook UNHCR, Handbook on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status under the 1951 Convention and the 1967 Protocol relating to the Status of Refugees, 205). Een kandidaat-vluchteling heeft de verplichting om zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag en het is aan hem om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen aan de commissaris-generaal zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van verzoeker dat hij zo gedetailleerd en correct mogelijke informatie geeft over alle facetten van zijn identiteit, leefwereld en asielrelaas. Zoals wordt uiteengezet in de bestreden beslissing en zoals blijkt uit wat voorafgaat, vertelde verzoeker niet de waarheid over zijn

werkelijke nationaliteit(en) en verblijfplaats(en) voor zijn vertrek naar België in weerwil van de plicht tot medewerking die op hem rust. Verzoeker draagt zelf de volledige verantwoordelijkheid voor het bewust afleggen van valse verklaringen tijdens de gehoren. Door zijn gebrekkige medewerking en zelfs tegenwerking op dit punt, verkeert zowel de commissaris-generaal als de Raad in het ongewisse over waar verzoeker voor zijn aankomst in België leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen hij zijn land van herkomst verliet. Het belang van de juiste toedracht over deze periode kan niet genoeg benadrukt worden. Het betreft immers de plaats en de tijd waar verzoeker de bron van zijn vrees situeert. Het is eveneens van essentieel belang voor het onderzoek van de subsidiaire bescherming. Het betreft immers het land van herkomst in functie waarvan het risico op ernstige schade wegens willekeurig geweld zal onderzocht worden. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van het relaas raakt, te verzwijgen maakt verzoeker bijgevolg zelf het onderzoek onmogelijk naar een eventuele gegronde vrees voor vervolging die hij mogelijk koestert, of een reëel risico op ernstige schade dat hij mogelijk zou lopen.

4. Voorgaande vaststellingen volstaan om de in het verzoekschrift aangevoerde middelen niet verder te onderzoeken, omdat dergelijk onderzoek in elk geval tot geen ander besluit betreffende de gegrondheid van de asielaanvraag kan leiden.

5. Bijgevolg lijkt verzoeker niet aan te tonen dat hij redenen heeft om te vrezen te worden vervolgd in vluchtelingenrechtelijke zin of dat hij een reëel risico op ernstige schade loopt in geval van terugkeer naar zijn werkelijk land van herkomst."

2. Door een verzoek tot horen in te dienen, maakt de verzoekende partij kenbaar dat zij het niet eens is met deze in de beschikking opgenomen grond (zij wordt overeenkomstig artikel 39/73, § 3 van de vreemdelingenwet immers geacht met deze grond in te stemmen wanneer zij niet vraagt gehoord te worden). In dit kader dient te worden benadrukt dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog zijn visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (cf. Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, *Parl.St.* Kamer, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25, 26) en dit verzoek zodoende niet mag beschouwd worden als een bijkomende memorie. Bovendien dient erop gewezen te worden dat het verzoek tot horen er niet toe strekt aan de verzoekende partij de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de vreemdelingenwet precies gewezen wordt, hetzij andere, alsnog recht te zetten. Ook het betoog ter terechtzitting vermag dit niet te doen.

3.1. De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen.

3.2. Artikel 39/59, § 2 van de vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

"Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf."

Artikel 39/59, § 2 van de vreemdelingenwet houdt niet in dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partij te erkennen als vluchteling of haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nr. 227.364; RvS 13 mei 2014, nr. 227.365).

4. Ter terechtzitting, alwaar zij uitdrukkelijk wordt uitgenodigd te reageren op de beschikking van 7 oktober 2016, voert verzoekende partij aan dat zij het niet eens kan zijn met de bestreden beslissing en de beschikking. Zij wijst erop dat zij alles gedaan heeft om aan te tonen dat zij wel degelijk afkomstig is uit Eritrea. Verzoekende partij licht toe dat zij op 4-jarige leeftijd vertrokken is uit Eritrea en dat zij samen met haar ouders in Soedan woonde. Verzoekende partij wijst er voorts op dat zij wel degelijk afdoende inlichtingen kon geven over haar plaats van geboorte nu zij wel de dorpen in de omgeving kon opnoemen. Voor het overige verwijst verzoekende partij naar haar verzoekschrift.

Betreffende verzoekende partij haar betoog dat zij wel degelijk afdoende inlichtingen kon geven over haar plaats van geboorte nu zij wel de dorpen in de omgeving kon opnoemen, merkt de Raad op dat uit de bestreden beslissing blijkt dat: *“U verklaarde bij DVZ dat u in Eritrea in Tessenei geboren werd (zie verklaring DVZ, persoonsgegevens). Toen er u tijdens uw gehoor op het CGVS gevraagd werd wat uw laatste officiële adres was in Eritrea zei u dat u “rond Golij bleef”, de plaatsen waar de Hedareb en de Tigre verblijven (zie gehoorverslag CGVS p.4). Gevraagd of u dan in een dorp of een stad woonde, zei u dat u in het dorp Adi Omar woonde tot u 4 jaar oud was en dan naar Soedan ging. Gevraagd waar u geboren werd in Eritrea zei u dat u in Tessenei geboren werd en dat u daar vertrok in het jaar 2000. Gevraagd of u dan in Tessenei of in Adi Omar woonde zei u dat de stad Tessenei heet en dat Adi Omar een dichtbij gelegen dorp is. Gevraagd naar de precieze naam van het dorp waar u woonde zei u dan dat u de precieze naam van uw geboortedorp niet kende (zie gehoorverslag CGVS p.4). Er werd u toen gevraagd of het klopt dat u dus wel de namen kent van dorpen in de omgeving van uw geboortedorp maar niet de naam van uw geboortedorp zelf waarop u zei dat u ervan gehoord had van uw familie maar dat u er vertrok toen u een kind was. U zei verder dat uw familie u enkel gezegd zou hebben dat “jullie gebied” het gebied van Tessenei, Adi Omer, Gash en Golij was. U werd er toen op gewezen dat u bij DVZ gezegd had dat u in Tessenei woonde, wat u bevestigde, maar dat u tijdens uw gehoor op het CGVS dan zegt dat u daar niet woonde. U vroeg toen aan de Protection Officer wat hij bedoelde en u werd er dan op gewezen dat u gezegd had dat u in een dorp woonde (terwijl u bij DVZ zei dat u in Tessenei woonde). U zei daarop dat dat het dorp is en dat het in de provincie Gash Barka ligt, Tessenei en Golij. Uit informatie waarover het Commissariaat Generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier gevoegd werd, blijkt dat Tessenei een stad is in Eritrea en geen dorp. Er werd u dan gezegd dat Tessenei een stad is in de provincie Gash Barka en er werd u dan gevraagd of u dan in een dorp woonde in die provincie, wat u bevestigde en u bevestigde dan ook dat u niet in de stad Tessenei woonde maar dat Tessenei “ één van de grootste steden is die u kent in Gash Barka”. Hoewel u dus eerst verklaarde dat Tessenei een dorp is, zegt u dan dat het 1 van de grootste steden is die u kent in Gash Barka, pas nadat u erop gewezen werd dat Tessenei een stad is.*

Er werd u dan gevraagd waarom u bij DVZ gezegd hebt dat u van Tessenei afkomstig bent als u daar nooit gewoond hebt en uw verklaring hiervoor was dat men u bij DVZ gevraagd zou hebben van welke stad u bent, waarop u dan Tessenei geantwoord hebt (zie gehoorverslag CGVS p.5). U werd er op gewezen dat men u bij DVZ vroeg van waar u kwam, waar u geboren bent, en niet van welke stad u afkomstig bent, waarop u zei dat ze u daar niet gevraagd hebben van welk dorp u kwam. U werd er dan op gewezen dat ze u daar gewoon vroegen van waar u afkomstig bent, waarop u dan Eritrea zei.

U verklaarde dat u met uw moeder en uw vader naar Soedan verhuisde in 2000 en dat u tot 2015 met uw moeder in Kassala woonde (zie gehoorverslag CGVS p.5). U verklaarde ook dat uw vader ook bij jullie woonde in Kassala tot hij in 2004 terugging naar Eritrea (zie gehoorverslag CGVS p.8). Dat u dan niet zou weten uit welk dorp u afkomstig bent in Eritrea en in welk dorp of op welke plaats u geboren bent in Eritrea is niet geloofwaardig.”

De Raad stelt in de beschikking vast dat alle motieven waarop de commissaris-generaal zich baseert om te besluiten tot de ongeloofwaardigheid van zijn beweerde nationaliteit duidelijk blijken uit de stukken in het administratief dossier en dat deze motieven deugdelijk zijn en dat verzoekende partij in haar verzoekschrift geen valabele argumenten bijbrengt die de desbetreffende vaststellingen weerleggen. Zij komt immers niet verder dan het volharden in haar beweerde nationaliteit, het minimaliseren en vergoelijken van de gedane vaststellingen en het tegenspreken en bekritisieren van de bevindingen van de commissaris-generaal waarmee hij echter deze vaststellingen niet weerlegt noch ontkracht.

Verder wijst de Raad naar de grond in de beschikking waar het volgende werd gesteld: *“Het is niet ernstig dat verzoeker al deze theoretische kennis over Eritrea van horen zeggen zou hebben maar dan niet weet uit welk dorp hij afkomstig is, niet weet van welk dorp zijn eigen moeder afkomstig is en het dorp dat op de identiteitskaart van de persoon over wie hij verklaart dat hij zijn vader is, niet kent. Dit ondergraaft verzoekers herkomst gezien het niet aannemelijk is dat verzoeker wel theoretische en dus abstracte kennis kon weergeven, maar niet weet uit welk dorp hij afkomstig is in Eritrea en in welk dorp of op welke plaats hij geboren is in Eritrea.”*

Verzoekende partij beperkt zich voor het overige tot het verwijzen naar haar verzoekschrift en de algemene opmerkingen dat zij het niet eens kan zijn met de bestreden beslissing en de beschikking, dat zij op 4-jarige leeftijd vertrokken is uit Eritrea, dat zij samen met haar ouders in Soedan woonde en dat zij alles gedaan heeft om aan te tonen dat zij wel degelijk afkomstig is uit Eritrea, zonder echter daadwerkelijke en concrete opmerkingen te formuleren aangaande de in de beschikking van 7 oktober

2016 opgenomen grond. Zij brengt geen valabele argumenten bij die de in voormelde beschikking opgenomen grond en de in de bestreden beslissing gedane vaststellingen ontkrachten of weerleggen.

5. Derhalve wordt geen afbreuk gedaan aan voormelde in de beschikking aangevoerde grond (en de in de bestreden beslissing gedane vaststellingen). Bijgevolg toont verzoekende partij niet aan dat zij redenen heeft om te vrezen te worden vervolgd in vluchtelingenrechtelijke zin of dat zij een reëel risico op ernstige schade loopt in geval van terugkeer naar haar werkelijk land van herkomst.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op veertien december tweeduizend zestien door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

kamervoorzitter,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

M.-C. GOETHALS